

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 598/2025-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov 1. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a 2. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky pri vybavovaní podnetu z 29. januára 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 27. apríla 2025 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva obracať sa na orgány verejnej moci vo veciach verejného záujmu podľa čl. 27 ods. 1 ústavy postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) v označených konaniach pri vybavovaní ich podnetu z 29. januára 2024. Sťažovatelia požadujú finančné zadosťučinenie po 3 000 eur. Zároveň žiadajú, aby ústavný súd prikázal ministerstvu konať bez priet'ahov.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ 2 ako advokát podal 29. januára 2024 v mene sťažovateľa 1, ako aj vo svojom mene na Úrade inšpekčnej služby (ďalej len „ÚIS“) „Podnet na vykonanie kontroly“, ktorým sa domáhal kontroly postupu policajtov obvodného oddelenia Policajného zboru Modra pri objasňovaní priestupku, ktoré prebehlo na obvodnom oddelení 27. januára 2024. Sťažovatelia v ňom namietali postup policajta, ktorý sa mal správať neštandardne až agresívne voči sťažovateľovi 1, ktorý sa na obvodné oddelenie dostavil pre účely podania vysvetlenia, ako aj voči sťažovateľovi 2 ako jeho advokátovi. Zároveň poukázali na celkové pomery na obvodnom oddelení, na tolerovanie nezákonnosti, čo vedie k „úplnej demoralizácii policajtov“. S obsahovo obdobným podaním sa sťažovatelia obrátili aj na Okresnú

prokuratúru Pezinok, ktorá ho odstúpila ÚIS. ÚIS sťažovateľom upovedomením č. UIS-KO-OVKS-2024/001333 z 2. februára 2024 a 12. marca 2024 oznámil, že ich podnety bol odstúpené Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Bratislave. Sťažovatelia podali 12. marca 2024 na Krajskej prokuratúre v Bratislave opakovaný podnet, ktorý doplnili 17. marca 2024. Zároveň podali ÚIS opakovaný podnet na vykonanie kontroly pre pochybnosti o nestrannosti pri jeho vybavovaní, pretože z krajského riaditeľstva bol ich podnet postúpený Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru v Pezinku, o čom sa sťažovatelia dozvedeli až zo sťažnosti, ktorú podal proti sťažovateľovi 2 ako advokátovi riaditeľ krajského riaditeľstva.

3. ÚIS sťažovateľom 8. apríla 2024 upovedomením č. UIS-KO-OVKS-2024/003000 oznámil, že ich opakovaný podnet bol postúpený Prezídiu Policajného zboru (ďalej len „prezídium“), ktoré ho vyhodnotilo ako podnet na vykonanie vnútornej kontroly na krajskom riaditeľstve a útvaroch v jeho pôsobnosti so zameraním na dodržiavanie všeobecne záväzných právnych predpisov a interných predpisov ministerstva vnútra. O tom boli sťažovatelia informovaní listom z 15. mája 2024. Zároveň im bolo oznámené, že výsledok kontroly bude oznámený po jej ukončení. Krajská prokuratúra v Bratislave upovedomením zo 17. apríla 2024 č. k. Kd 146/24/1100-6 sťažovateľom oznámila, že sa stotožnila s postúpením ich podnetu z okresnej prokuratúry na ÚIS.

4. Sťažovatelia listom zo 17. novembra 2024 prezídiu oznámili, že ich pôvodný podnet na preskúmanie postupu policajta obvodného oddelenia dosiaľ nebol vybavený. Prezídium listom č. k. PPZ-OKS1-2024/041608 z 26. novembra 2024 vyrozumelo sťažovateľov o výsledku kontroly na krajskom riaditeľstve. Sťažovateľom bolo oznámené, že vykonanou vnútornou kontrolou, ktorá bola ukončená 12. novembra 2024, nebolo z úrovne odboru kontroly prezídia v kontrolovanom subjekte po vyhodnotení zabezpečených podkladových materiálov zistené porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov a interných predpisov ministerstva. Bolo zistené, že podnet sťažovateľov z 29. januára 2024 bol z ÚIS zaslaný krajskému riaditeľstvu a následne bol postúpený riaditeľovi Okresného riaditeľstva Policajného zboru Pezinok, v ktorého pôsobnosti je aj obvodné oddelenie. Podnet bol postúpený na priame vybavenie riaditeľovi obvodného oddelenia, kde je služobne zaradený policajt, ktorého služobnú činnosť sťažovatelia namietali. Podnet sťažovateľov tak bol vybavený riaditeľom obvodného oddelenia podľa interného predpisu ministerstva, pričom bol využitý aj v kontrolnej činnosti nadriadeného, keďže podľa § 49 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov nadriadený je povinný riadiť, organizovať, kontrolovať a hodnotiť výkon štátnej služby podriadených policajtov. Preto vo vzťahu k informácii o výsledku vykonanej kontroly nadriadeným je potrebné obrátiť sa na uvedený útvar Policajného zboru.

II.

Argumentácia sťažovateľov

5. Sťažovateľ 1 uvádza, že podnetom na vykonanie kontroly sa domáhal ochrany svojich práv ako osoby podozrivej zo spáchania priestupku, pričom konanie bolo neskôr okresným úradom voči nemu zastavené. Sťažovateľ 2 sa úkonu objasňovania priestupku zúčastnil ako právny zástupca sťažovateľa 1, avšak konkrétny policajt sa snažil s ním vyvolať fyzický konflikt alebo ho k fyzickej reakcii vyprovokovať. Sťažovatelia poukazujú na neprehľadnosť systému, ktorým sa osoby

dotknuté činnosťou polície domáhajú posúdenia zákonnosti postupu policajta. Vyjadrujú nespokojnosť s tým, že na vykonanie kontroly policajta sú oprávnení aj bezprostredne nadriadení tohto policajta. Tak to bolo aj v prípade ich podnetu, ktorý sa z úrovne ÚIS prepadol až k riaditeľovi obvodného oddelenia, ktorý ho zrejme odložil, teda „hodil ho do koša“. Sťažovatelia namietajú, že žiadna zo súčastí ministerstva sa riadne nezaoberala ich podnetom, nedala im riadnu odpoveď a neposúdila zákonnosť postupu policajta. Tým dochádza k porušeniu základného práva na inú právnu ochranu. Ich podnet predstavoval výkon petičného práva, teda práva obracať sa na štátne orgány vo veciach verejného záujmu garantované v čl. 27 ods. 1 ústavy. Dodržiavanie právnych predpisov policajtmi je nepochybne aj vo verejnom záujme.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Sťažovatelia namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 27 ods. 1 ústavy a čl. 46 ods. 1 ústavy. K ich porušeniu malo dôjsť tým, že podnet sťažovateľov ministerstvo vecne nevybavilo, pretože nevykonalo požadovanú kontrolu a tiež nepreverilo zákonnosť postupu policajta.

III.1. K námietke porušenia základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy:

7. Podstatou základného práva na inú právnu ochranu (napr. orgánom štátnej správy) podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je umožniť každému reálny prístup k takémuto orgánu a tomu zodpovedajúca jeho povinnosť o veci konať tak, aby nedošlo k porušeniu ústavnoprocených princípov upravených v druhej hlave siedmom oddiele ústavy.

8. Sťažovatelia podali podnet na vykonanie kontroly na ÚIS ako osobitnú súčasť polície, ktorý podľa § 4a ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov plní aj úlohy na úseku vnútornej kontroly. ÚIS ho na vybavenie postúpil na krajské riaditeľstvo, čo bolo sťažovateľom oznámené upovedomením č. UIS-KO-OVKS-2024/001333 z 2. februára 2024. Na to sťažovatelia reagovali opakovaným podnetom na vykonanie kontroly zo 17. marca 2024, v ktorom namietali, že krajský riaditeľ polície kontrolu nevykonal a vec postúpil na ďalšie služobné využitie okresnému riaditeľstvu. Na základe toho ÚIS opakovaný podnet sťažovateľov postúpil na prezídium, čo bolo sťažovateľom oznámené upovedomením č. UIS-KO-OVKS-2024/003000 z 8. apríla 2024. Prezídium vzhľadom na obsah opakovaného podnetu sťažovateľov ho vyhodnotilo ako podnet na vykonanie vnútornej kontroly na krajskom riaditeľstve a v útvaroch v jeho pôsobnosti.

9. Kontrolným orgánom polície je potrebné vytknúť, že neuviedli právny rámec, na základe ktorého postúpili podnet sťažovateľov z ÚIS na obvodné oddelenie. Na druhej strane s prihliadnutím na obsah podnetu a opakovaného podnetu sťažovateľov možno konštatovať, že prezídium vykonalo vnútornú kontrolu na krajskom riaditeľstve so zameraním na dodržiavanie všeobecne záväzných právnych predpisov, čím vykonalo kontrolu, ktorej sa sťažovatelia podnetom domáhali. Keďže nebolo zistené porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov a ani interných predpisov ministerstva, bola kontrola ukončená, o čom boli sťažovatelia vyrozumení listom prezídia z 26. novembra 2024. Tým sa zavŕšil postup pri vybavovaní podnetu a opakovaného podnetu

sťažovateľov. Je preto neodôvodnený záver sťažovateľov, že žiadna zo súčastí ministerstva sa podnetom sťažovateľov vo vzťahu k dodržiavaniu právnych predpisov policajtní obvodného oddelenia nezaoberala a nevybavila ho. Skutočnosť, že záver, ku ktorému prezídium došlo, nezodpovedá očakávaniu sťažovateľov, nemožno hodnotiť ako porušenie práv sťažovateľov.

10. Z vyrozumienia prezídia z 26. novembra 2024 zároveň vyplýva, že podnety sťažovateľov na postup policajta boli postúpené na priame vybavenie riaditeľovi obvodného oddelenia, kde je služobne zaradený policajt, ktorého služobnú činnosť sťažovateľa namietali s tým, že ohľadom výsledku tejto kontroly je potrebné obrátiť sa na obvodné oddelenie. Nemožno súhlasiť s vyjadrením sťažovateľov v ústavnej sťažnosti, že zákonnosť postupu policajta nebola preverená. Je nepochybné, že sťažovateľom nebol oznámený výsledok preverenia ich podnetu vo vzťahu k postupu policajta. Na druhej strane im nič im nebránilo sa o výsledku vybavenia ich podnetu voči postupu policajta informovať, o čom boli poučení vo vyrozumení prezídia. Je potrebné uviesť, že postup útvarov polície bol následkom zvolenej argumentácie sťažovateľov, ako aj toho, že sťažovateľa zvolili podanie podnetu ako úkonu, ktorým iniciovali kontrolu zákonnosti postupu policajta. Podnet však nemá presne upravený spôsob vybavenia na rozdiel od sťažnosti podľa zákona č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach a v prípade sťažnosti v pôsobnosti ministerstva vnútra aj podľa nariadenia ministerstva č. 48/2019 o sťažnostiach v znení nariadenia ministerstva č. 92/2020.

11. V prípade podania sťažnosti by bolo povinnosťou príslušného orgánu polície doručiť sťažovateľom oznámenie o výsledku jej prešetrenia a v prípade nesúhlasu s jej vybavením by mali právo podať sťažnosť proti jej vybavovaniu. To platí o to viac, že sťažovateľ 2 vykonáva povolanie advokáta a disponuje vedomosťami o právnych predpisoch a o spôsoboch efektívnej ochrany práv. Navyše, ako vyplýva z obsahu podnetu sťažovateľov, po ukončení úkonu podania vysvetlenia sťažovateľom 1 na obvodnom oddelení bol sťažovateľ 2 poučený o možnosti podať sťažnosť. Účelom podania podnetu bolo vykonanie kontroly postupu policajta, ktorý preverený bol. O tom svedčí to, že podnet vybavil riaditeľ obvodného oddelenia ako nadriadený policajt, ktorý je podľa zákona o štátnej službe povinný kontrolovať a hodnotiť výkon štátnej služby podriadeného policajta a disponuje voči nemu aj disciplinárnou právomocou. Uvedený postup preto nie je prejavom svojvôle a ani toho, že sa obsahom podnetu polícia nezaoberala. V postupe polície pri vybavovaní podnetu sťažovateľov nemožno identifikovať také pochybenie, ktoré by mohlo mať za následok porušenie základného práva sťažovateľov na inú právnu ochranu.

III.2. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 27 ods. 1 ústavy:

12. Sťažovateľa uvádzajú, že sa podnetmi obracali na ministerstvo, resp. na ÚIS vo veci verejného záujmu (požiadavka dodržiavania právnych predpisov policajtní, pozn.), a teda išlo o výkon petičného práva podľa čl. 27 ods. 1 ústavy v zmysle práv obracať sa vo veciach verejného alebo iného spoločného záujmu na štátne orgány alebo orgány územnej samosprávy so žiadosťami, návrhmi a sťažnosťami.

13. Obsah petičného práva podľa čl. 27 ústavy spočíva v tom, že každému sa zaručuje nikým nerušený výkon tohto práva za predpokladu, že nie sú prekročené medze určené v čl. 27 ods. 2 a 3 ústavy a pri rešpektovaní čl. 2 ods. 3 ústavy (obdobne I. ÚS 38/94, I. ÚS 37/00). Jeho účelom je garantovať každému možnosť obracať sa vo veciach verejného alebo iného spoločného záujmu

(nie vo veci individuálneho alebo osobného záujmu) na orgány verejnej moci so žiadosťami, návrhmi a sťažnosťami. Medzi komponenty ústavou garantovaného petičného práva po podaní petície patrí v prvom rade povinnosť dožiadaného orgánu prijať petíciu a zaoberať sa ňou. Ich povinnosťou však nie je splniť očakávania a predstavy predkladateľov podnetov. Ústavný súd v tejto súvislosti osobitne zdôrazňuje, že posúdenie otázky, či postup orgánu verejnej moci pri vybavovaní petície obstojí z hľadiska čl. 27 ods. 1 ústavy, sa odvíja od obsahu a povahy právomoci, na ktorej výkon sa vzťahuje obsah tejto petície (I. ÚS 289/2013).

14. Aj ak by ústavný súd opomenul požiadavku formálneho označenia podaní sťažovateľov názvom petícia, nemožno obsah ich podnetov posúdiť ako dostatočne prepojený s materiálnou požiadavkou petície, teda že ich predmetom je vec verejného či spoločného záujmu. Obsah podnetov sťažovateľov poukazoval na nedostatky v správaní policajtov obvodného oddelenia, ktoré sa v prevažnej väčšine spájali s ich postupom pri podaní vysvetlenia sťažovateľom 1 v súvislosti s prešetrovaním priestupku. Išlo tiež o poznatky, ku ktorým dospel predovšetkým sťažovateľ 2 ako advokát pri výkone svojho povolania, a vyjadrenia jeho vlastných záverov a úsudkov. Vzhľadom na to, ako aj pri absencii formálnych i materiálnych požiadaviek petície podľa zákona o petičnom práve možno konštatovať, že námietky sťažovateľov nespádajú do vecného rozsahu označeného základného práva.

15. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu verejnej moci (súdu) nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú možno preto považovať sťažnosť, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 140/03, IV. ÚS 166/04, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 168/05).

16. To platí aj vo vzťahu k ústavnej sťažnosti sťažovateľov. Preto ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľov v celom rozsahu podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. októbra 2025

Robert Šorl
predseda senátu